

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Animæ & Christi sponsalia in cruce peragi oportere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

que ornatum, quæ monilia, quas gemmas affectare debeat Christi sponsa: etsi id amplius intelligetur ex sequentibus.

§. 2.

Anima & Christi sponsalia in cruce peragi oportere.

Quæcumque igitur fidelis anima ad Sponsi hujus amabilissimi divinos thalamos & beatos anhelat amplexus, non debet hic dulces amoris illecebras, aut cœlestes etiam atque divinas delicias, sed solam crucem & crucis appendices cogitare, & non nisi in cruce dilectum suum exquirere; sciens se non alio magis cultu Sponso sanguinum placiturâ, quàm sijsdem cum illo vestibus, hoc est afflictionibus, doloribus, opprobrijs, plagis & sanguine circumamicta, ejus se conspectui offerat, atque ad latus ejus assistens, ipsius crucis complexum atque ascensum ambiat. Ut enim rectè noster Sanctius Canticum Canticorum exponens: *Si crux genialis lectus est, in quo Sponsus cubat, in ea cubet etiam oportet, qua sponsa Crucifixi sponsi videri vult.* Quem proinde locum sibi delegerat B. Angela, quam audimus in hunc modum loquentem: *Laudo te DEUM meum: in tua cruce habeo lectum meum factum. Et pro capitali vel plumario inveni paupertatem, & in alia parte lecti ad pausandum inveni dolorem cum despectione. In predicto enim lecto ipse fuit natus, conversatus, & mortuus. Et in isto lecto ego requievi & quiesco, est enim lectus meus, &c.* Sic illa dilecta, amans, uti par est, eodem cum sponso suo toro gaudere, neque ipso cultu ornatu corporis, ei aliquatenus dissimilis apparere. Ut sanè non abs re etiam Sulmonensis Poeta quandam inducat heroida, quæ viro ad Trojæ mœnia (uti ipsa quidem existimabat) diurni belli laboribus exercito, & galeâ caput armisque reliquis membra gravato, neget sibi fas esse, comarum ornatu corporisve cultui studere, aut nisi in squalore & luctu ea belli tempora transigere.

Cant: 3.

Vit. cap: 26.

P p z

Quod

Quod multò maximè sibi faciendum intelligunt animæ sanctæ, cum Sponsum nudum in cruce pendentem, clavibus confixum, & acerbitatibus dilaceratum aspiciunt; quando inter sese vel primo aspectu nimium dissident, hinc vitæ dolorum, inde sponsa deliciarum.

Veruntamen JESUM Sponsum ardentè amanti, eòq; in crucis thalamo feliciter fruenti, ita præ amore sensim dulcescunt, & jucundè sapere incipiunt hæc omnia, ut crucis asperitatem & acerbicatem etiam cœlestibus delicijs præoptet; ejusdemq; crucis ignominiam, summam gloriam, ac decus inæstimabile repute. Quæ de re pulchrè S. Augustinus libro de sancta Virginitate: *Mens quæ Christo JESU feliciter nupsit, quæq; ei in crucis thalamo lubens conjuncta est, nihil tam gloriosum existimat, quàm ut Crucifixi sui injurias secum ferat; videlicet, ut sponsi favores (quod adjunct) seu amoris pignora, quibus interim donari & ornari gaudeat; dum admittatur ad cœlestes thalamos, in individuo atque æterno amantissimi sponsi amplexu, puris & summis & ineffabilibus delitijs perfruitura. Unde alio in loco in psal: 122. idem sanctus Doctor: Donec veniat, inquit, ad amplexus illos spirituales, ubi securè perfruatur eo, quem dilexit, & cui suspiravit in ista diuturna peregrinatione; Sponsa est, & accipit arrham magnam, sanguinem sponsi, cui secunda suspirat.*

Istâ igitur se in exilio arrhâ solatur; placetq; sibi in angustijs & tribulationibus pro Christo. Jamq; eò minus crucem refugit, quò eam tractat familiarius, & perspicit intimius; ipso nimirum experimento sentiens, omnem illum crucis horrorem, quo primâ fronte deterret venientes ad se, in ipso duntaxat hæere externo cortice, intrinsecus autem in ea latere abscondita gaudia comperta amantibus, inexperta non diligentibus. Demum, ubi sub umbra illius quem desideraverat, sedit; tunc fructum ejus gutturi suo dulcem experta est. Dulce quippe reddit omne asperum. umbra

umbra dilecti: ut jam nihil sponsæ sit cruce dulcius; postquam illi sponsus nativum horrorem amaroremque inolitum suo scilicet cruore diluit, sacris membris deterfit; atque lignum illud patibulare, extremi olim opprobrij atque supremi cruciatûs administrum, in floridum ac geniale lectulum, in quo sponsa cum sponso, crucifixa cum crucifixo, arcanis modis delectetur, commutavit. Ita nimirum ex Augustini sententia: *omnia seva & immania, prorsus facilia ac propè nulla efficiunt amor.* Et: *quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mireseunt amantibus.* serm. 48. de temp.

Propter hæc denique ait S. Bonaventura, unicum esse talis sponsæ dolorem, si videat cor suum ad aliud, quàm ad Christum passum, inclinari: *Inebriat enim se (subdit) Christi cruore, & jam dedignatur perfrui aliâ re. Nam sanguis Christi ornat genas ejus, ut Christi formis sit pura Christi sponsa. Agnoscit enim, quod in apertione lateris ejus, copulata est in conjugium ejus: & ideo semper vult stare ad latus ejus. Palpat & tractat sponsum suum vulneratum, & totum vulneratur cor ejus. Applicat cor suum vulneribus sponsi, alligat & stringit indissolubili vinculo charitatis; & sic colligatur vulnerata sponsa cum vulnerato sponso, & vulnus vulnere copulatur. Emanat sponsi sanguis in vulnera sponsæ, & ipsa deficit dolore, amorque liquefit, ibique requiescit.* Sic ille.

§. 3.

*Amantis animæ ad Sponsum suum Crucifixum
suspiratio.*

His porrò quæ dixi tecum accuratè perpenfis, pro hujus exercitij velut clausula, ex religiosissimi Abbatis Bloisij *Spec. spir. c.* monito; ipsum Dominum **JESUM** excruciatum, vulneribusque confectum, elige in charissimum sponsum animæ tuæ, et magis amanter contemplare & amplectere. Nam ex ejus roseis vernantibusque plagis, mellisui gratiarum rivi promanant. Atque
uti